

Kristent barne- og ungdomsarbeid i Norge – en oversikt

Henrik Kjellingland¹

Førsteamanuensis

h.kjellingland@gmail.com

og

Ingvild Hellenes²

Forskningsassistent

ingvild.hellenes@gmail.com

Innledning³

Denne rapporten utgjør den kvantitative delen av forskningsprosjektet ”10-25”, og tar utgangspunkt i følgende to delprosjekt:

1. ”Vi vil innhente en oversikt over all barne- og ungdomsarbeid som eksisterer i Norge i dag.”

og

2. ”Kvantitativ undersøkelse som finner svar på hvor mange % barn og unge som er aktivt med i kristent arbeid i ulike deler av Norge.”⁴

Hovedfokuset i forskningsprosjektet er aldersspennet 10-25 år, men det har vist seg å være svært vanskelig å skille ut tallinformasjon om denne aldersgruppen. Ut fra tilgjengelige data er det derfor innhentet materiale om aldersspennet 0-26 år.

Hovedtyngden av den innsamlede statistikken med påfølgende analyse fokuserer på ”Oversikt over fylkesvis/regionalt tellende medlemskap i 26 ulike organisasjoner/kirkesamfunn og prosentandelen dette utgjør av alle barn og unge i regionen” og ”Oversikt over aktivitet i Den norske kirke etter bispedømme”.

I tillegg gis det en ”Oversikt over hvor stor del av arbeidet regionalt NLM Ung står for” og en ”Oversikt over mesteparten av kristne organisasjoner/kirkesamfunn

med barne- og ungdomsarbeid nasjonalt”.

Funnene skal kunne brukes som et kart som gir en veiledende oversikt over hvor mange % barn og unge som er aktivt med i kristent arbeid i ulike deler av Norge, enten dette gjelder frikirke- eller organisasjons- Norge eller Den norske kirke. Dermed er fokus satt på delprosjekt 2, som en operasjonalisering av delprosjekt 1.

Fokus på regionalt nivå

Aktivitet på det regionale plan er hovedfokus i dette kvantitative studiet. Det historiske perspektivet på den kristne troens utbredelse i de skandinaviske land utgjør en viktig begrunnelse for å ta utgangspunkt i regionene, og ikke i det nasjonale nivået, når man beskriver hvordan kristen-Norge ser ut.

Det er imidlertid interessant å merke seg visse fellestrekk på nasjonalt nivå mellom situasjonen i Norge, Sverige og Danmark. Reformasjonen i Skandinavia bidro sterkt til å legge fundamentet for de svenske og dansk-norske nasjonalstatene, men forårsaket også et skarpt brudd med den katolske kirken. De skandinaviske lands reformasjon førte altså med seg viktige maktpolitiske og teologiske konsekvenser. Denne historiske begivenheten i 1500-tallets Nord-Europa har med andre

ord hatt en monumental betydning for utviklingen av det nasjonale nivået når det gjelder temaer som har med trosliv å gjøre. I en rekke forskningsprosjekter om kristen tro i Norge både i historisk og nyere tid, danner det *nasjonale* perspektivet et naturlig startpunkt, mens det internasjonale eller det regionale ofte ikke er så sterkt vektlagt.

Inntil 1842 hadde Norge en konventikkelpakat som forbød all aktivitet i lekmannsbevegelser utenfor Den norske kirkes kontroll. Samme problematiske systemer eksisterte i både Danmark og Sverige (disse lovene opphørte i henholdsvis 1839 og 1858).

En rekke norske kristelige ungdomsorganisasjoner (blant annet Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag og Ny Generasjon), festivaler, kristne skoler (både ungdomsskoler og videregående skoler⁵), medietiltak (som for eksempel www.itro.no) etc., har sin historiske opprinnelse i vekkelsesbevegelser (innen- og/eller frikirkelige) som oppstod i mer eller mindre krevende kamp mot den nasjonale statskirkens monopolposisjon.⁶

Både Norge, Sverige og Danmark har i moderne tid det vi kaller ”bibelbelter” (for eksempel: Rogaland- og Agderfylkene, Jönköpings län og Vestjylland), hvor andelen aktive kristne er proporsjonelt større enn i andre landsdeler og hvor innflytelsen fra vekkelsesbevegelser har vært betydelig. Alle de tre landene har også storbyregioner (slik som Oslo, Stockholm og København) hvor sekulære tanker og sekulariseringsprosesser over lang tid har stått sterkere enn de har gjort i andre landsdeler.⁷

Dette illustrerer *betydningen av regionalt basert tenking* omkring kristen tro også for det daglige arbeidet i kristne barne- og ungdomsorganisasjoner i Norge i 2012. Når man snakker om trender

og tendenser generelt i norsk kristent arbeid for barn og ungdommer, er det naturligvis lett å legge ekstra stor vekt på de lokale og regionale forholdene som man selv er godt kjent med. For eksempel:

*Her på vårt sted gjør vi det slik (...),
og disse (...) er våre utfordringer.*

Dette lokale og regionale perspektivet er helt forståelig – og naturlig. Vi har alle en lokal ramme som utgangspunkt for vår forståelse og fortolkning av verden. Samtidig er det viktig å peke på utfordringene som et slikt perspektiv medfører. Dette lokale (og begrensede) utsiktspunktet mot omverdenen gjør lett at vi trekker konklusjoner som ikke er i samsvar med faktiske utviklingstrekk på lokalt eller regionalt nivå i andre deler av Norge.

Metode – kommentarer og refleksjoner

Generelt om utvalg

Som oppdragsforskning for NLM Ung, ligger NLM Ungs behov som naturlig premisse for arbeidet. Målsetningen fra oppdragsgiver er å få et best mulig grunnlag for strategiarbeidet med tanke på å nå målgruppa ”10-25”.

Et sentralt spørsmål her er knyttet til hvor i Norge det er henholdsvis lav og høy grad av kristen aktivitet rettet inn mot denne målgruppa. NLM Ung er ikke minst opptatt av å kunne identifisere hvor i Norge det er forholdvis lite kristen virksomhet, og dermed stor sannsynlighet for mange ”unådde”, på tross av samtidens mediemangfold med tilhørende muligheter til å ha kristent fellesskap uavhengig av geografisk bosted.

Vi har valgt å rette fokus mot to forhold: (1.) Få en generell oversikt over hvilke organisasjoner og kirkesamfunn som driver kristent barne- og ungdomsar-

beid (Figur 1). (2.) Få en separat oversikt over Den norske kirkes kontaktflate blant barn og unge i Norge (Figur 2).

For å få en bred oversikt over hvilke organisasjoner og kirkesamfunn som driver kristent barne- og ungdomsarbeid, har vi hentet inn informasjon fra Fordelingsutvalget. Fordelingsutvalget⁸ er underlagt Barne- og likestillingsdepartementet og har som oppgave å tildele tilskudd til de nasjonale barne- og ungdomsorganisasjonene. De fleste kristne barne- og ungdomsorganisasjonene med sentrale medlemsregister søker støtte herfra, og derfor var dette et naturlig utgangspunkt for utvalget. Det finnes imidlertid organisasjoner/kirkesamfunn med barne- og ungdomsarbeid som ikke er inkludert i denne oversikten. Hovedgrunnene til dette, er at ikke alle organisasjoner/kirkesamfunn registrerer medlemmene sine sentralt og derfor ikke kan gi fra seg statistikk, samt begrensete ressurser i forskningsprosjektet.

I Figur 1: "Oversikt over fylkesvis/regionalt medlemskap i 26 kristne organisasjoner/kirkesamfunn" har vi lagt til grunn organisasjonene som i 2011 søkte Fordelingsutvalget om nasjonal grunnstøtte.⁹ I tillegg til disse er oppdragsgiver NLM Ung inkludert. For å ivareta anliggendet om å få en bredest mulig oversikt over evangelisk-protestantisk arbeid i Norge, har vi i tillegg inkludert Det Evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) og Norges Kristelige Studentforbund (NKSF). Disse fikk ikke nasjonal grunnstøtte i 2011, men har sentrale medlemsregister fra tidspunktet.

Informasjon om kildematerialet

Spesifikk informasjon om kildematerialet ligger i vedleggene. Datainnsamlingen har foregått over en periode på rundt et kalenderår (høsten 2011 til sommeren 2012), i to etapper av to personer.

Tallmaterialet er hentet fra Statistisk Sentralbyrå (SSB) og sentraladministrasjonen til de kristne organisasjonene. Etter systematisering av statistikken ble det tatt stikkprøver på eget arbeid.¹⁰ Det tas forbehold om at det kan forekomme enkelte feil i det statistiske materialet, men tallmaterialet anses totalt som troverdig.

Tall fra organisasjoner/kirkesamfunn

For å få et best mulig sammenligningsgrunnlag på den generelle oversikten over kristent barne- og ungdomsarbeid i Norge, har vi valgt å registrere "tallende medlemmer". Fordelingsutvalget definerer et tellende medlem slik: "En person som pr. 31. desember i grunnlagsåret er under fylte 26 år og individuelt og frivillig har meldt seg inn i en organisasjon. Medlemmet skal ha betalt årskontingent for grunnlagsåret."¹¹ Dette betyr at for de fleste organisasjonene vil det være flere barn involvert enn det som redegjøres for her. Organisasjonene søkte i 2011 med sine medlemstall fra 2010, derfor opererer vi hovedsakelig med tall fra 2010 i denne kartleggingen.

Det er organisasjonene selv som har sendt oss tallmaterialet, og på grunn av litt ulike tidspunkt for når de er blitt spurt, er det både tall fra 2009 og 2010 i statistikken.

Det viste seg å ikke være mulig å inkludere alle de aktuelle organisasjonene i den regionsvise oversikten. Prosentandelen er derfor ikke helt presis, men ligger allikevel nær det reelle antall tellende medlemmer i organisasjoner/kirkesamfunn. I Figur 1.2 er alle organisasjonene vi har vært i kontakt med, inkludert. Den nasjonale prosentandelen vil derfor være ganske presis.

Tall fra Statistisk Sentralbyrå

Generelt har Statistisk Sentralbyrå (SSB) mye materiale og data knyttet til området

religion, tro og livssyn. En gjennomgang som nylig er gjort, viser at SSB har en omfattende aktivitet, ettersom SSB ofte gjennomfører den norske delen av internasjonale undersøkelser hvor trosforhold inngår.¹²

Tall fra Den norske kirke

Den norske kirke (Dnk) har en spesiell posisjon som kirkesamfunn i Norge med hele 79,2 % av befolkningen som medlemmer per 1. januar 2010. Dåp, konfirmasjon og den utbredte praksisen med gudstjenester for skole- og barnehagebarn er arrangementer som bidrar til at Dnk er i kontakt med mange barn og unge i løpet av året. Arbeidet med trosopplæringsreformen har også styrket barne- og ungdomsarbeidet til Dnk de siste årene.

På denne bakgrunn er det vesentlig å synliggjøre Dnks totale kontaktflate med barn og unge i denne statistikken. Av ressursmessige hensyn er det her gjort bruk av statistikk som finnes hos Statistisk Sentralbyrå (SSB). I de andre organisasjonene har vi (primært) ført medlemstall. I Dnk er situasjonen annerledes, ettersom hoveddelen av Norges befolkning jo er medlemmer. For å få et inntrykk av hvor mange som faktisk er i kontakt med Dnk, har vi dermed valgt å føre antall deltakere på ulike arrangement. Mens vi i oversikten over organisasjonene hovedsakelig har inkludert barn og unge som kontinuerlig er med i arbeidet, vil statistikken for Dnk derfor fokusere mer på hele kontaktflaten til Dnk.

SSBs materiale inneholder følgende registrerte aktiviteter i 2010: Deltakere på gudstjenester for skolebarn og barnehagebarn, kormedlemmer, lederkurs for unge i alder 15-25 år, babysang/småbarnsang for 0-5 år, Lys Våken for 11-åringene og utdeling av 4-årsbok. Antall døpte og konfirmerte kommer i tillegg.

Mange menigheter i Dnk har flere aktiviteter enn dette, så det er viktig å understreke at bildet som gis her, ikke er presist i forhold til hvor mange barn Dnk faktisk er i kontakt med. Det er imidlertid et oversiktsbilde som synliggjør sentrale tendenser, spesielt når man ser på det regionale nivået.

Den siste kategorien i oversikten er kalt "Samlet", og er summen av antall barn og unge som er registrert i alle aktivitetene. Denne samlekategorien gir viktige pekere til Dnks kontaktflate, altså hvor mange barn og unge som er i kontakt med Dnk i løpet av året, på tross av at kategorien har flere svakheter: For det første er det sannsynlighet for dobbelttelling, ved at barn og unge kan ha deltatt på flere av aktivitetene. For eksempel kan 11-åringene som var med på Lys Våken i 2010 også ha deltatt og blitt registrert som deltakere på skolegudstjeneste. For det andre er disse aktivitetene av svært ulik art. Deltakere på babysang/småbarnsang har sannsynligvis hatt et mer kontinuerlig oppmøte gjennom året, mens for eksempel dåpshandlingen og utdelingen av 4-årsbok er engangshendelser. Vekten i denne kategorien er altså ikke lagt på den mer hyppige deltakelsen, slik statistikken for de kristne organisasjonene / kirkesamfunnene er. Under "Samlet"-kategorien overlapper altså statistikken, fordi barn kan både være på gudstjeneste og aktivitet.

Fordelingsutvalgets sentrale rolle

Innhenting av materiale har hovedsakelig skjedd i samarbeid med kontor- og administrasjonsledere for ulike evangeliske organisasjoner og kirkesamfunn i Norge.¹³ Valget i arbeidet med denne undersøkelsen er derfor å bruke det tallmaterialet de kristne barne- og ungdomsorganisasjonene sender inn til Fordelingsutvalget for å få statsstøtte. Det er også dette materialet

organisasjonene bruker internt. En slik måling er naturlig nok beheftet med en rekke feilkilder, og disse kommenteres mer detaljert i fremstillingen nedenfor.

I kontakten med kontor- og administrasjonsledere er behovet for å få tilgang til tall som primært kan si noe om tilstanden på fylkes- eller krets nivå blitt vektlagt, ettersom det er ønskelig å kunne si noe om forskjeller mellom ulike geografiske deler av Norge i dette delstudiet. Målsetningen er å tegne et kart, som prosentvis viser deltakelsen i kristne aktiviteter versus totalt antall barn og unge i den aktuelle aldersgruppa i hvert fylke.

Selvfølgelig rommer en slik tilnæringsmåte en rekke begrensninger. Data materialet som undersøkelsen baseres på, gir ikke et helt saksvarende bilde av antall barn og unge som er involvert i kristent arbeid, da det er noe varierende hvor bevisste og systematiske folk på lokal- og regionalplan er til å registrere barn og ungdommer som deltar i ulike tilbud.

I statistikken over medlemskap i organisasjoner nasjonalt, er noen tall blitt hentet fra organisasjonene selv, og da er tallene hentet fra 2009 og 2010. Det resterende tallmaterialet er hentet fra Fordelingsutvalgets egen oversikt fra 2009.

Videre må det understrekes at bibelskoler, kristne ungdomsskoler og videregående skoler ikke er tatt med i undersøkelsen, for å unngå dobbelttelling av barn og ungdommer, som kanskje både går på kristen skole og er medlemmer av et kristent ungdomslag/ungdomsklubb/speiderklubb eller liknende.

Betalende medlemmer og statsstøtte i fokus

Et annet forhold som må kommenteres, er at de forskjellige kristne organisasjonene har levert inn forskjellige typer data, noe som selvfølgelig påvirker muligheten

for å sammenligne de tall som denne undersøkelsen baserer seg på, både på fylkesnivå og nasjonalt nivå. Tallene som er brukt, er for det meste antall betalende medlemmer under 26 år i organisasjonen. Gruppen *betalende under 26* indikerer aktive barn og unge i organisasjonen, men det er også mange av de ikke-betalende som er aktive medlemmer. Gruppen *betalende medlemmer* er altså ikke nødvendigvis alltid aktive medlemmer – og omvendt.

Et annet metodologisk problem i undersøkelsen er at norske menigheter får statsstøtte for alle barn og ungdommer inntil de fyller 26, samtidig gjelder SSBs tall i folketellingen kun aldersgruppen 0-24. Dette er opplagt en skeivhet som bidrar til å problematisere oppsettet av undersøkelsen. I utgangspunktet er målgruppen for dette forskningsprosjektet definert til aldersgruppen 10-25-åringer, som vi presiserte innledningsvis. Videre er alderssammensetningen i barne- og ungdomsarbeid ofte flytende, og det vil derfor være en stor utfordring f.eks. å skille ut bare 10-25-arbeidet.

Annet kristent arbeid blant barn og unge

Det foregår et utstrakt leir- og festivalarbeid for barn og unge i Norge, og dette vil være blant de aktivitetene som ikke kommer med i denne oversikten. I tillegg driver flere organisasjoner og kirkesamfunn arbeid som ikke registreres sentralt. Det er også verdt å nevne at det finnes en rekke internett-ressurser som når mange barn og unge.

Sentrale momenter

Viktige momenter å ha in mente i møte med statistikken, er altså:

- I hovedoversikten er ikke alle organisasjoner representert. Derfor vil prosentant-

delen barn og unge som er med i kristent arbeid regionvis, være noe upresis.

- Organisasjonene oppgir medlemmene mellom 0 og 26 år, mens tallene fra SSB om fylkesvis befolkning gjelder 0-24 år. Dette vil gi en noe upresis prosentandel.
- Tallmaterialet gjelder hovedsakelig antall barn og unge som er betalende medlemmer i organisasjonen. Derfor vil antall barn og unge som er involvert i arbeidet sannsynligvis være høyere de fleste steder.
- Det vil være fare for dobbeltelling ved at barn og unge kan være tellende medlemmer i flere organisasjoner.
- Tallmaterialet er fra ulike år, hvilket også betyr at resultatene ikke er helt presise.
- I tillegg må det bemerkes at denne undersøkelsen nødvendigvis ikke redegjør for antall barn og unge som deltar i leirarbeid og festivaler, som også er en stor del av kristent barne- og ungdomsarbeid i Norge i dag.

Selv om disse momentene bidrar til at statistikken ikke kan være helt presis, er det allikevel grunn til å hevde at det statistiske materialet som her legges fram, gir et sakssvarende helhetsbilde over den totale situasjonen i Norge når det gjelder oppslutning om kristent barne- og ungdomsarbeid.

Klare tendenser i tallmaterialet

Det presenteres et forholdsviss omfattende statistisk materiale i denne oversikten over barne- og ungdomsarbeid i Norge; se oversikten over vedlegg samt aktuelle tabeller og grafer nedenfor.

Men hva slags veiledende kart avtegner seg i dette innsamlede statistiske materialet? Det synes her mulig å peke på følgende klare tendenser:

1. Det foreligger store regionale forskjeller i barne- og ungdomsarbeidet i orga-

nisasjons- og frikirke-Norge. Rogaland og Agderfylkene – altså det som ovenfor ble omtalt som det norske ”bibelbeltet” – merker seg ut i materialet med et betydelig høyere antall betalende medlemmer enn i andre deler av landet.

2. Det foreligger betydelige regionale forskjeller i det statistiske materialet som gjelder Dnk, ikke minst i forhold til konfirmasjonsarbeidet. Konfirmasjon i Dnk er det dominerende kontaktpunktet med kristen tro for unge i dagen Norge. Med unntak av Oslo, er det stor eller meget stor oppslutning om Dnks konfirmasjon i hele landet.
3. Dnk-kartet er annerledes enn kartet for organisasjons- og frikirke-Norge. Tallene for konfirmasjon er særlig høye i fylkene Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal og Nord-Trøndelag. Dette er oppsiktsvekkende for sistnevnte fylke, sett i forhold til andelen unge som er med i kristent arbeid ellers i dette fylket.
4. Storbyregionen Oslo synes å være annerledes enn resten av landet både i forhold til Dnk og organisasjons- og frikirke-Norge. Prosentandelen av barn og unge som er helt eller delvis uberørt av arbeid i kristen regi, er betydelig høyere i Oslo enn i andre deler av landet.

Avsluttende analyser og refleksjoner

Det er hensiktsmessig å sammenligne de statistiske tallene som blir presentert i denne undersøkelsen med tall som er presentert av SSB:¹⁴

- I følge SSB deltok 52 % av alle nordmenn i alderen 9-15 år på tros- eller livssynsmøter i 2008.
- I aldersgruppen 16-24 år var tilsvarende tall 41 % av alle nordmenn.

Disse tallene er vesentlig høyere enn de som blir presentert i denne undersøkel-

sen. Forklaringen kan delvis ligge i at Dnk har forholdsvis høy deltakelse på gudstjenester. På julaften i 2008 gikk for eksempel 594 518 i kirken.¹⁵ I tillegg er deltakelse på andre livssynsmøter enn kristne inkludert i SSBs statistikk.

I statistikk for Den norske kirke kan vi videre lese at konfirmasjonsprosenten i 2010 lå på 65,3 % av alle 15-åringer. Ved årsskiftet 2009/2010 hadde Den norske kirke en medlemsprosent på 79,2. Antall døpte i forhold til antall fødte lå i 2009 på 67,8 %, en nedgang på 2,6 prosentenheter fra 2008.

Samtidig er det interessant å sammenligne resultatene i denne undersøkelsen med andre tall fra SSB (2007), som måler andelen personer fra 16 år og eldre med medlemskap i ulike foreninger. I følge denne statistikken var 7 % av alle nordmenn i aldersgruppen medlemmer i en kristelig forening. Dette tallet er interessant å sammenligne med funn i denne undersøkelsen. Den tentative konklusjonen er da at det på landsbasis er samsvar mellom resultatene fra SSB og resultatene i denne undersøkelsen. Men samtidig er det interessant å diskutere de store fylkesvise forskjeller når det gjelder kristen aktivitet blant barn og unge som de prosentvise resultatene indikerer. Dette synes å være en interessant komplettering i forhold til SSBs egne tall.

Det er i mange andre sammenhenger gjort rede for at det "kristne" Norgeskartet (både i historisk tid og i nåtid) oppviser et land med store regionale forskjeller. For eksempel: en større andel voksne i Rogaland stemmer på det politiske partiet KrF, abonnerer på kristne dagsaviser og går jevnlig på møter i bedehus enn hva som er tilfelle i Oppland fylke.¹⁶ Et viktig funn i denne undersøkelsen er at det synes å være tilsvarende regionale forskjeller også innenfor kristent barne- og ung-

domsarbeid.

I undersøkelsen skiller (som nevnt ovenfor) spesielt Rogaland og Agderfylkene seg ut med en høy andel barn og unge aktive i kristent arbeid. Nord- og Sør-Trøndelag, samt Finnmark, Troms og Nordland har den laveste andelen aktive ungdommer.

Det er også interessant at Østfold merker seg ut som det fylket med størst representasjon av forskjellige kirkesamfunn. Oppland og Hedmark merker seg ut som fylker med lavest representasjon av kirkesamfunn. Sogn og Fjordane merker seg ut med en forholdsvis beskjeden representasjon av ulike kirkesamfunn. Rogaland og Hordaland merker seg ut med meget sterk representasjon av kirkesamfunn. Møre og Romsdal merker seg ut med en svakere representasjon av kirkesamfunn.

Hvis vi for eksempel sammenligner med situasjonen for de kristne grunnskolene i Norge (se tall i den venstre kolonnen i tabell 1.1) får vi et litt annet bilde. Hordaland er det fylket med flest elever i kristne grunnskoler i forhold til folketallet generelt. Deretter kommer Agderfylkene, og så kommer Oslo/Akershus og Rogaland. Videre kommer Buskerud/Vestfold/Telemark, Møre og Romsdal, Nord- og Sør-Trøndelag, Nordland/Troms/ Finnmark og Hedmark/Oppland i nevnt rekkefølge.

Det interessante her er rekkefølgen i størrelse: Vi ser en klar sammenheng mellom hvor mange barn og unge som går på en kristen ungdomsskole og hvor mange som aktivt tilhører en kristen barne- og ungdomsorganisasjon. Denne sammenligningen gjør vi her bare for å sjekke at våre tall over barn og unge som tilhører en kristen barne- og ungdomsorganisasjon ikke er tilfeldige. Det synes nemlig ikke å være grunn til å tro at det er tilfelle.

Man kan i denne sammenhengen også spørre seg om det er en ren tilfeldighet at

de regioner i Skandinavia som tradisjonelt er blitt regnet som minst sekularisert, også er de som er minst urbanisert. Selv tror vi ikke dette er en ren tilfeldighet, men at det derimot finnes en sammenheng. Samtidig tror vi ikke at graden av urbanisering i seg selv kan forklare alle tall som beskriver et delt Norge.

Etter vår mening, er sosiale og mentale rammevilkår mest sannsynlig en viktigere forklaringsfaktor. Vi kunne her for eksempel ha gått inn på følgende faktorer (hver for seg eller i ulike kombinasjoner):

1. Dominerende rollemodeller, normer og praksis hva gjelder utdanning, kjønnsidentitet og egen deltakelse i samfunns-, kultur- og yrkesliv,
2. Normerende fortellinger i populærkultur og hverdagsliv om hva som er med på å skape "det gode liv",
3. Forholdet mellom boligstandard, materielt forbruksnivå i den egne familien og egen opplevelse av å kunne delta i forskjellige fritids-, kultur- og samfunnsaktiviteter på lik linje med andre barn og ungdommer i nærmiljøet, samt
4. Hvordan den kristne troen forstås som en naturlig og integrert del i livet i henhold til de punkter som presenteres i 1, 2 og 3.

Dette har vi imidlertid ikke anledning å

utforske nærmere. Det får derfor være tilstrekkelig her å antyde at dersom en person er oppdratt innen de dominerende sosiale og mentale rammevilkårene i ett av de fylker som har en høy grad av kristen aktivitet, er sannsynligheten større for at den totale sosialiseringprosessen gjør at den personen forblir aktiv i et kristent fellesskap. Og omvendt: Dersom en person er oppdratt innen de dominerende sosiale og mentale rammevilkår i de fylker som har en lavere grad av kristen aktivitet, er sannsynligheten større for at den totale sosialiseringprosessen gjør at den personen forlater kristne aktiviteter når en blir eldre.

Her mener vi at det finnes en viktig historisk dimensjon. Det "kristne" Norges-kartet 2012 er i meget høy grad en sosial og mental arv etter tidligere vekkesperioder i bedehus og frikirker. Denne arven skal vi selvfølgelig ta godt vare på. Men samtidig mener vi – i likhet med oppdragsgiveren NLM Ung – at denne historiske arven også byr på en stor misologisk utfordring, ettersom Norge er et meget delt land, hvor de sosiale og mentale rammevilkårene i forhold til den kristne trosarven er svært forskjellige i ulike landsdeler. Dette mener vi også er det viktigste resultatet fra denne delen av "10-25"-prosjektet.

Noter

1. Kjellingland sluttet ved Mediehøgskolen Gimlekollen i juni 2012.
2. Hellenes var kun ansatt ved Mediehøgskolen Gimlekollen i vårsemesteret 2012.
3. Arbeidet med denne rapporten ble avsluttet i midten av juni 2012.
4. Fra oppdragsbrev fra NLM Ung v/leder Hans Kristian Skaar, datert 19. februar 2011.
5. I Norge finnes det 54 kristne ungdomsskoler, 29 kristne videregående skoler og 21 bibelskoler. Ungdomsskolene hadde skoleåret 2011-2012 6115 elever, samtidig studerte totalt 3347 studenter på en kristen folkehøgskole i Norge. Kilde: Kristelige Friskolers Forbund (<http://www.kff.no>) og Noregs Kristelige Folkehøgskolelag (<http://nkf.folkehogskole.no>).
6. Vi finner også noen av de samme historiske prosessene i Sverige og Danmark.
7. Det ville vært fruktbart å se nærmere på likhetene og ulikhetene mellom kristne organisasjoner i Norge, Sverige og Danmark i.f.t den historiske bakgrunnen og det regionale særpreget. Dette kunne danne grunnlag for et annet forskningsprosjekt.
8. <http://www.fordelingsutvalget.no/>.
9. Det har ikke lyktes oss å få med alle organisasjonene i den detaljerte oversikten (de er allikevel med i Figur

1.5) som fikk støtte fra Fordelingsutvalget 2011. Det er ulike grunner til dette, blant annet ressursknapphet fra vår side. De som ikke er med i den detaljerte oversikten er Changemaker, Ny Generasjon, KIA Norge Ung og Syvendedags Adventistsamfunnets Barne- og Ungdomsforening.

10. Dette har vi gjort for å ha et best mulig grunnlag for å kunne anse gjengivelsene og utregningene i vår statistikk som korrekte.

11. <http://www.fordelingsutvalget.no/Forskriften/#par6>.

12. Asle Rolland, *Statistikk om tro, religion og livssyn – en behovsanalyse* (Oslo-Kongsvinger: Statistisk Sentralbyrå, 2011), notat 7/2011., s. 4.

13. Andre kontaktpersoner som vi har vært i kontakt med for å gjennomføre denne undersøkelsen er: Ekspedisjonssjef Birgitta Lange ved Kulturdepartementets samfunns- og frivillighetsavdeling, kontorleder Karin Randsborg Thompson ved Norges Kristne Råd, forsker II Pål Ketil Botvar ved KIFO, rådgiver Dag-Håkon Eriksen i Den Norske Kirke og redaktør Lena Skattum Sandvik i IKO-forlaget.

14. Statistikk om deltakelse på tros- eller livssynsmøter, etter kjønn, alder, og utdanning finnes her: http://statbank.ssb.no/statistikkbanken/Default_FR.asp?PXSid=0&nvl=true&PLanguage=0&tilside=selecttable/hovedtabellHjem.asp&KortnavnWeb=kulturbar.

15. Se: http://www.ssb.no/kirke_kostratab-2011-06-20-02.html.

16. Se eksempelvis <http://www.ssb.no/emner/00/01/10/stortingsvalg/>.

Oversikt over datamaterialet

Del 1:

Figur 1: Oversikt over fylkesvis/regionalt medlemskap i 26 kristne organisasjoner/ kirkesamfunn, prosentandel dette utgjør av barn og unge i regionen, og antall barn og unge på kristne grunnskoler og videregående skoler.

Del 2 (*):

Figur 2: Oversikt over aktivitet i Den norske kirke år 2010 etter bispedømme.

- Antall døpte
- Antall konfirmerte
- Deltakere, gudstjenester for skolebarn
- Deltakere, gudstjenester for barnehagebarn
- Antall kormedlemmer barn og unge
- Lederkurs for unge i alder 15-25 år
- Babysang / småbarnssang, antall deltakere 0-5 år

Del 3:

Figur 1.1: Prosentandel av befolkningsgruppen 0-24 år som er tellende medlemmer i kristent barne- og ungdomsarbeid, regionalt.

Figur 1.2: Prosentandel av befolkningsgruppen 0-24 år som er tellende medlemmer i kristent arbeid, nasjonalt.

Figur 1.3: NLM Ungs prosentandel av tellende medlemmer i kristent barne- og ungdomsarbeid, regionalt.

Figur 1.4: Prosentandel av befolkningsgruppen 0-24 år som er tellende medlemmer i kristent barne- og ungdomsarbeid, nasjonalt kart.

Figur 1.5: (*): Antall tellende medlemmer i de respektive kristne organisasjoner/kirkesamfunn, nasjonalt.

Figur 2.1: (*): Antall konfirmerte og døpte i Dnk i 2010, etter bispedømme.

Figur 2.2: Prosentandel av alle 15-åringer som ble konfirmert i Dnk, og prosentandel døpte i forhold til fødte i 2010, fylkesvis.

Figur 2.3: (*): Prosentandel av alle 15-åringer konfirmerte i Dnk i 2010, nasjonalt.

Figur 2.4: Prosentandel barn og unge som har deltatt i barnehage- og skolegudstjeneste / kor / baby- og småbarnssang / lederkurs / Lys Våken/ fått 4-årsbok eller er døpt / konfirmert i Dnk i 2010, etter bispedømme.

(*) Dette materialet er tilgjengelig på www.theofilos.no

Merknader til figurene i del 3:

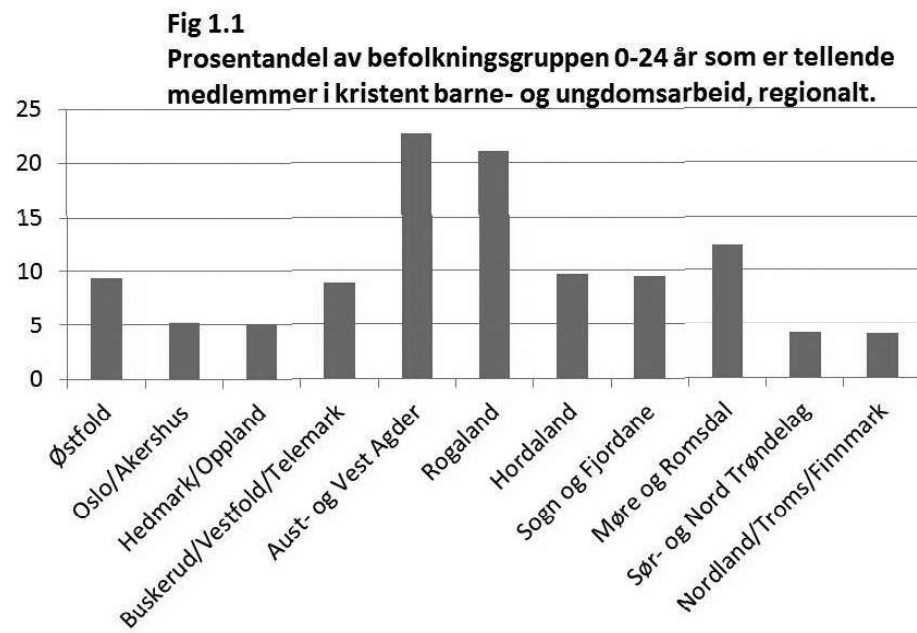
- Figurene 1.1, 1.2, 1.4 og 2.4 omhandler befolkningsgruppen 0-24 år (Tabell: 1 Folkemengde, etter alder og fylke. Absolutte tall. 1. januar 2011 (<http://www.ssb.no/folkemengde/arkiv/tab-2011-02-24-01.html>)).

Prosenten vil være noe upresis ettersom Dnk og organisasjonene/kirkesamfunnene opererer med aldersgruppen under 26 år.

Oslo bispedømme har i denne oversikten ikke Asker og Bærum i seg, mens Borg bispedømme er medregnet Asker og Bærum kommuner.

- Figur 1.5: Tallene som oppgis er hentet fra Del 1, Figur 1, med unntak av tallene for Syvendedags Adventistsamfunnet og Changemaker, som er hentet fra Fordelingsutvalgets medlemsutviklingsrapport (<http://www.fordelingsutvalget.no/Statistikk/>). Tallene er for året 2009 og viser tellende medlemmer. Tallene for KFUK/KFUM-speiderne, Ny Generasjon og KIA Ung er mottatt fra organisasjonene selv.

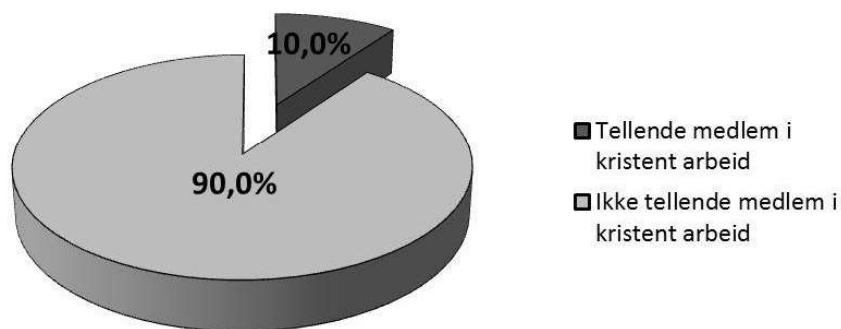
- Figurene 2.1, 2.2 og 2.3: Tallene som oppgis, er hentet fra SSBs tabell: 04910: L. Kirke - nivå 2 (K) (http://statbank.ssb.no/statistikkbanken/Default_FR.asp?PXSid=0&nvl=true&PLanguage=0&tilside=selectvarval/define.asp&Tabellid=04910)

Kilde: Figur1

1

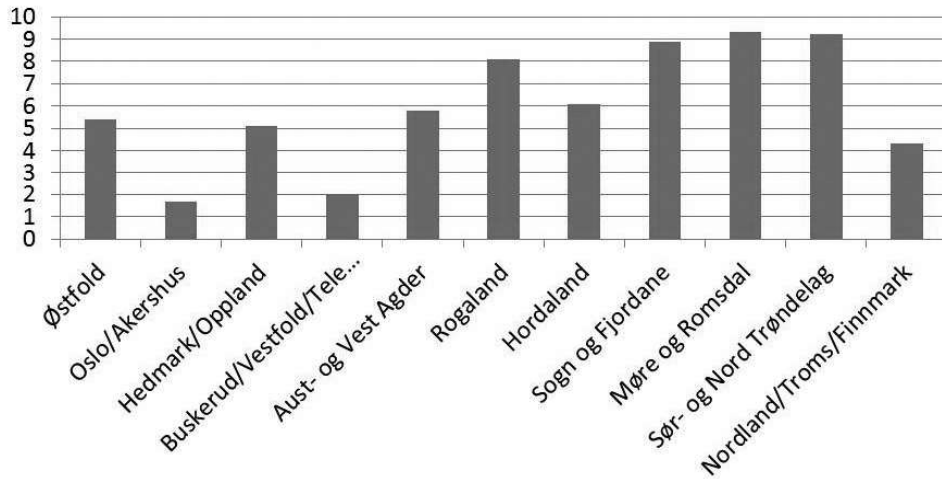
Figur 1.2
Prosentandel av befolkningsgruppen 0-24 år som er tellende medlemmer i kristent barne- og ungdomsarbeid, nasjonalt.

Kilde: Figur1

2

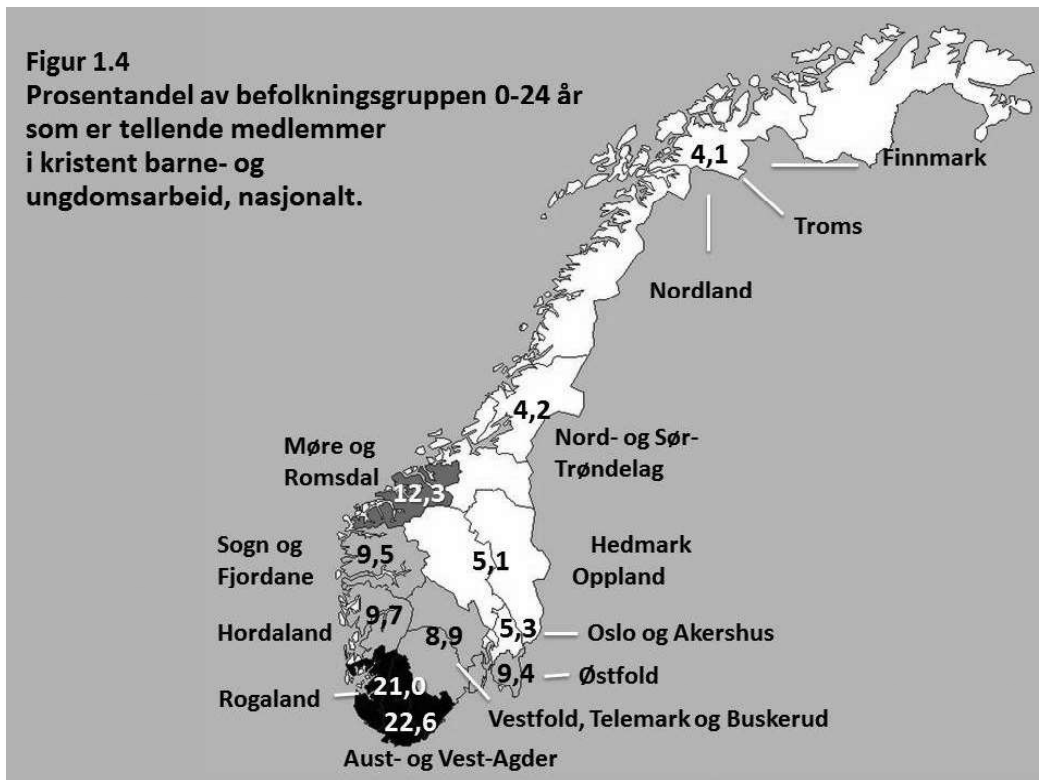
Figur 1.3
NLM Ungs prosentandel av tellende medlemmer i kristent barne- og ungdomsarbeid, regionalt.

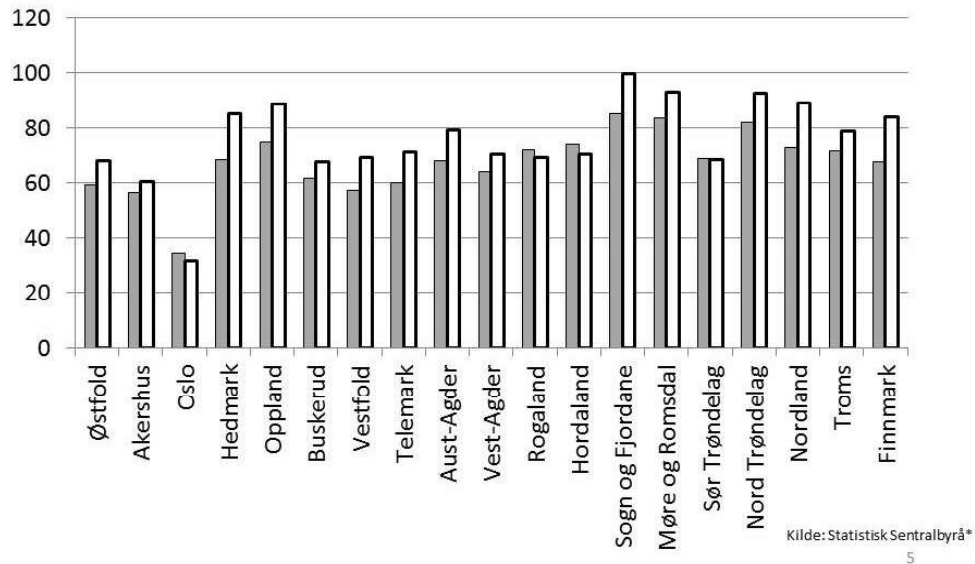
Kilde: Figur1

3

Figur 1.4
Prosentandel av befolkningsgruppen 0-24 år som er tellende medlemmer i kristent barne- og ungdomsarbeid, nasjonalt.

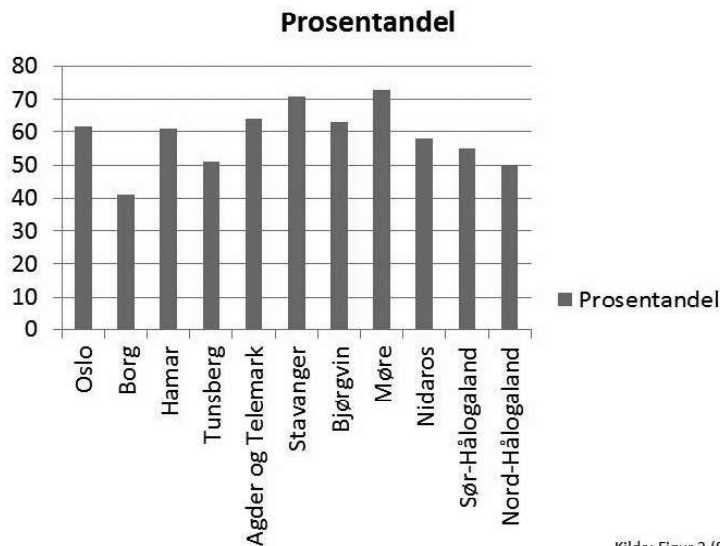

Figur 2.2
Prosentandel av alle 15-åringer som ble konfirmert i Dnk, og
prosentandel døpte i forhold til fødte i 2010, fylkesvis
diagram. (Konfirmerte i grått, døpte i hvitt)

5

Figur 2.4
Prosentandel barn og unge som har deltatt i barnehage- og skolegudstjeneste/
kor/baby- og småbarnssang/lederkurs/Lys Våken/fått 4-årsbok eller er
døpt/konfirmert i Dnk i 2010, etter bispedømme.

Kilde: Figur 2 (Statistisk sentralbyrå)

6